

Arrest

nr. 171 484 van 7 juli 2016
in de zaak RvV 187 209 / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 april 2016 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Konadeh, Qala Tak (district Kuz Kunar, provincie Nangarhar). U bent een Pashai van etnische origine. U ging maar twee jaar naar school en bent dus analfabeet gebleven. U bent gehuwd. Uw vrouw en kinderen zijn nog in Afghanistan.

U werkte sedert twee jaar als veiligheidsagent bij Olive Group op de militaire basis van de luchthaven van Jalalabad. U broer I. was daar al vier jaar actief. Toen uw broer op een dag naar huis terugkeerde, werd hij door de Taliban ontvoerd. Sindsdien is er geen nieuws over hem maar u vermoedt

dat hij werd gedood. Na de ontvoering van uw broer bent u niet naar huis teruggekeerd. U zocht een smokkelaar en verliet op 1 september 2015 Afghanistan. Uw reis duurde een maand. Op 5 oktober 2015 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u door de Taliban wordt bedreigd. Zij hebben een dreigbrief bij u thuis afgeleverd. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, uw werkbadge, een kaartje in verband met de training die u kreeg, een "certificate of appreciation" op uw naam, licenties die aantonen dat u een wapen mocht dragen, appreciatiebrieven van de Amerikanen die uw broer loven, andere documenten in verband met zijn werk, de werkbadge van uw broer, vijf foto's waarop u met militairen te zien bent, vijf foto's van u en uw familieleden, de dreigbrief van de Taliban en de enveloppe waarin de documenten verstuurd werden.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Kuz Kunar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Kuz Kunar gewoond heeft. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond, bijzonder summier is gebleken. Zo kan uw kennis van de omgeving van uw dorp allesbehalve overtuigen. Namen van dorpen als Nasir Qala (CGVS, p.18), Yaseen Qalay (CGVS, p.19), Darba Khel (CGVS, p.19,20), Meyagan (CGVS, p.20), Kachra (CGVS, p.20) en Malakzai (CGVS, p.27), volgens de informatie gelegen in Kuz Kunar en vaak op zeer dichte afstand van uw dorp of van de weg die naar Jalalabad leidt, heeft u nog nooit gehoord. Verder weet u dat Laghman een provincie is maar het is u niet bekend dat Laghman aan uw district Kuz Kunar grenst en aldus bijzonder dichtbij uw woonplaats is (CGVS, p.16). U zegt geen districten van Laghman te kennen (CGVS, p.16), hoewel Qarghayi een grens met Kuz Kunar deelt. Geconfronteerd met de naam Qarghayi, zegt u wel dat het een district is maar u weet niet tot welke provincie het behoort (CGVS, p.19). Verder weet u niet dat het district Khas Kunar, dat in de provincie Kunar gelegen is, ook aan Kuz Kunar grenst (CGVS, p.18). Over het iets verderop gelegen district Goshta zegt u slechts te denken dat het een district betreft (CGVS, p.18). Gevraagd naar districten van de provincie Nangarhar, noemt u slechts Behsud, Dara-i Nur en Kama. Dat u enkel de districten kent die aan Kuz Kunar grenst, doet vermoeden dat uw kennis is ingestudeerd. Behalve het district Surkh Rod dat u elders nog noemt maar niet kan situeren (CGVS, p.17), zegt u geen enkel van de talrijke districten van de provincie Nangarhar te kennen. Dat is zeer opmerkelijk. Eveneens opmerkelijk is dat u Torkham, de zeer bekende grensovergang die Nangarhar met Pakistan verbindt, niet kent (CGVS, p.17). Gevraagd naar andere provincies in het oosten van Afghanistan, noemt u Kunar, Laghman en Kabul. Van de provincie Nuristan, eveneens gelegen in het oosten van Afghanistan en begrensd door Kunar en Laghman, heeft u schijnbaar nog nooit gehoord (CGVS, p.16). Ook

Mehterlam (hoofdstad van Laghman) en Asadabad (hoofdstad van Kunar) zijn u niet bekend (CGVS, p.16). De bekende stad Mazar-i Sharif in het noorden van Afghanistan kent u al evenmin (CGVS, p.26). Gevraagd naar andere steden dan Kabul en Jalalabad, noemt u louter de namen Kunar, Laghman en Kandahar (CGVS, p.26). Kunar en Laghman zijn evenwel geen steden en Kandahar weet u niet liggen (CGVS, p.26). Het is bovendien opmerkelijk dat u ook al Kunar, Laghman en Kandahar antwoordde toen u werd uitgenodigd andere namen van provincies te noemen (CGVS, p.25). Dat u voorts geen provincies (CGVS, p.25) of steden (CGVS, p.26) zegt te kennen, is eens te meer een bevestiging van uw povere geografische kennis.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerde regio van herkomst evenmin kan overtuigen. Zo weet u niets over het verleden van de nochtans bekende commandant Gul Karim, net zoals u Pashai van etnische origine (CGVS, p.20). Ook over Hazrat Ali, eveneens Pashai en volgens een bron "the only power that really mattered in Jalalabad", zegt u niets te weten (CGVS, p.24). Namen van belangrijke krijgsheren en opstandelingen als Younus Khalis (leider van Hezb-e Islami Khalis dat ooit de controle had over de provincie Nangarhar), diens zoon Anwarul Haq (voormalig leider van het Tora Bora Front), Jalaluddin Haqqani (leider van het terroristische Haqqani Netwerk) en Gulbuddin Hekmatyar (de leider van Hezb-i Islami dat nog steeds actief is), zeggen u niets of kan u niet situeren (CGVS, p.21-23). Haji Zaman, een andere bekende warlord uit Nangarhar die ooit met vierduizend soldaten tegen de Russen in Nangarhar streed, kent u ook niet. Over die man zegt u enkel (verkeerdelijk) te denken dat hij de zoon van Hazrat Ali is (CGVS, p.24). Als u gevraagd wordt naar bekende commandanten uit uw regio, noemt u er een drietal. Als u vervolgens gevraagd wordt wat u weet over M.B., een van de namen die u vermeldde, zegt u niet meer dan dat hij bekend is maar dat u niets over zijn bezigheden weet (CGVS, p.20). Ook van voormalige presidenten als Dr. Najibullah (CGVS, p.23) en Burhanuddin Rabbani (CGVS, p.22) heeft u nog nooit gehoord. U weet zelfs niet wie Mullah Omar is (CGVS, p.24), hoewel het u als Afghaan toch zou moeten bekend zijn dat hij tot recent als de leider van de Taliban werd beschouwd. Dat u zeer weinig over de recente politieke geschiedenis of huidige situatie in Afghanistan weet, is opnieuw een opmerkelijke vaststelling en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Afghanistan verder. Het zijn immers onder andere deze politieke leiders, partijen en (voormalige) krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald.

Voorts dient te worden gewezen op andere verklaringen die aantonen dat u niet in Afghanistan heeft gewoond. Zo blijkt u in het geheel niet vertrouwd met de Afghaanse kalender. U twijfelt als u naar de naam van de elfde maand gevraagd wordt, u denkt eerst dat de lente in de maand moet begint en u heeft geen idee welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.5). U argumenteert dat u nu eenmaal ongeletterd bent, wat allesbehalve kan overtuigen, te meer u er moeiteloos in slaagt de Gregoriaanse kalender te hanteren. Zo weet u te vertellen dat u in de tiende maand van 2013 in de militaire basis aan de slag zou zijn gegaan, dat u er tot de achtste maand van 2015 zou hebben gewerkt en dat u in de negende maand van 2015 Afghanistan verliet (CGVS, p.5,6). Het is zeer merkwaardig dat iemand die de Afghaanse kalender niet kent, er wel in slaagt een kalender te hanteren die de zijne niet is.

U verklaart voorts dat uw regio erg onveilig is maar als het CGVS u enkele keren vraagt om daar een concreet voorbeeld van te geven, zegt u niet meer dan dat zowel uw collega Ismael als uw broer I. gedood werden (CGVS, p.26). Verder bent u opmerkelijk genoeg weinig op de hoogte van enkele evidente zaken die een inwoner van Konadeh zou moeten weten. U verklaart bijvoorbeeld dat er een school is in het dorp maar u lijkt zich niet te herinneren wanneer de lange schoolvakantie is (CGVS, p.19). Verder kan u ook niet zeggen of de mensen in uw dorp over een radiotoestel beschikten (CGVS, p.25). Of men in Konadeh wel of niet toegang heeft tot dit medium, zou u toch duidelijk moeten zijn. U stelt vervolgens dat u wel een telefoon had maar de naam van uw telecomoperator kan u zich niet herinneren. U heeft het telkens over "Afghan" (CGVS, p.25), waarmee u bij nader inzien Afghan Besim lijkt te bedoelen (CGVS, p.25).

Voorts zegt u geen weet te hebben van de migratiebewegingen die zich de afgelopen decennia in uw regio hebben voorgedaan. De informatie geeft aan dat de oorlogssituatie die het district lange tijd heeft gekend, leidde tot een massale exodus van de bevolking van het district Kuz Kunar. De bij het administratief dossier gevoegde bron geeft aan dat in 1990 al 30.000 van de in totaal 72.000 inwoners van het district naar Pakistan waren gevlucht. Het is weinig aannemelijk dat iemand uit Kuz Kunar niets over deze migratie naar Pakistan zou weten of dat een bewoner van dit district niemand in Pakistan zou kennen (CGVS, p.17). Ook dit is een aanwijzing dat u niet in Nangarhar gewoond heeft.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u ook uw voorgehouden profiel, namelijk dat van bewaker op een militaire basis, onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Zo is het merkwaardig dat u twee jaar lang in de militaire basis FOB Fenty zou hebben gewerkt maar dat u de naam van deze basis tijdens het gehoor voor het eerst hoort (CGVS, p.7). Waarvoor de afkorting FOB zou staan, kan u ook niet zeggen (CGVS, p.7). U beweert voorts dat u er voor Olive Group Company werkte, al weet u niet in welk land de

hoofdzetel van dit bedrijf is gevestigd (CGVS, p.6). Gevraagd naar loonfiches, stelt u die niet te hebben omdat de werknemers contant betaald werden (CGVS, p.6). Dat men driehonderd mensen op die manier zou betalen, lijkt weinig aannemelijk. Verder is uw informatie over deze basis opvallend vaag gebleken. Zo weet u niet wie er het bevel voert (CGVS, p.10), kent u geen van de Amerikaanse divisies die er gelegerd waren (CGVS, p.10), weet u ook niet welke eenheid van het Afghaanse leger er huist (CGVS, p.10), weet u niet wat een PRT (provincial reconstruction team) is hoewel u die afkorting gebruikt (CGVS, p.11), kent u geen andere militaire luchthavens dan die in Jalalabad (CGVS, p.11) en is het u niet bekend dat er een zeer belangrijke militaire luchthaven in Bagram is (CGVS, p.11).

De documenten die u neerlegt, weerleggen de twijfels bij uw beweerde activiteiten niet. Zo stelt u dat de badge uw meest recente was (CGVS, p.6). Echter, geconfronteerd met de vaststelling dat de geldigheid van dit document, dat overigens zeer duidelijk FOB Fenty vermeldt, al op 19 augustus 2014 kwam te vervallen, stuurt u uw verklaringen bij en beweert u dat dit een kopie van een eerdere badge is (CGVS, p.7). De vijf foto's waarop u zo opvallend poseert, leveren evenmin enig bewijs. U bent te zien met Afghaanse en buitenlandse militairen maar u blijft onduidelijk over de identiteit van die mensen. De naam van de Afghaanse militair zegt u niet te kennen, waarna u hem toch E. noemt (CGVS, p.5,6). De Amerikanen zouden "M." en "R." heten, al blijkt u ook daar niet erg zeker van (CGVS, p.10). U zegt geen andere Amerikanen op de basis bij naam te kennen (CGVS, p.10). Niet uit te sluiten valt dat u eerder te gast was op een basis en van de gelegenheid gebruik maakte om enkele foto's te laten nemen. Het appreciatiecertificaat van 13 september 2015 werd ruim na uw beweerde vertrek opgemaakt en herstelt uw geloofwaardigheid evenmin. Het is niet aannemelijk dat u langdurig voor deze Amerikaanse divisies zou hebben gewerkt maar geen van deze divisies of Amerikanen bij naam zou kennen. De wapenlicenties en het kaartje dat moet aantonen dat u een opleiding kreeg in FOB Fenty, kunnen uw relaas enkel staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Zo stelt u dat u de opleiding tien dagen na uw indiensttreding in oktober 2013 beëindigde (CGVS, p.5,8), terwijl het kaartje aangeeft dat de training pas op 5 december 2013 zou begonnen zijn en zes maanden in beslag nam. Uit dit alles dient te worden besloten dat u ook uw beweerde profiel niet geloofwaardig heeft gemaakt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kuz Kunar gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kuz Kunar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 3 februari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en

reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.18,25). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Konadeh in het district Kuz Kunar.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die hierboven nog niet besproken werden, vermogen de appreciatie van het CGVS evenmin te wijzigen. De taskara kan het bedrieglijke karakter van uw verblijf in Afghanistan niet weerleggen. De informatie die op het CGVS aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat frauduleuze Afghaanse identiteitsdocumenten makkelijk te verkrijgen zijn. De documenten die uw broer I. zouden toebehoren (badge, wapenlicentie en certificaten) zeggen niets over uw herkomst en uw eigen beweerde activiteiten. Gezien het ongeloofwaardige karakter van het door u voorgehouden profiel en van de neergelegde documenten, kan de waarde van de documenten die van uw broer zouden zijn bovendien sterk worden gerelativeerd. De dreigbrief kan evenmin overtuigen. Dergelijk document is enkel dienstig in geval van een geloofwaardig relaas. De foto's waarop u met uw familie te zien bent, leveren geen bewijs voor uw beweerde herkomst uit Kuz Kunar. Waar deze foto's werden gemaakt, kan onmogelijk worden nagegaan. De enveloppe tot slot geeft aan dat al deze documenten vanuit Islamabad, Pakistan lijken te zijn verstuurd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijst naar een paragraaf uit de procedureguides van UNHCR en stelt dat rekening dient te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, onder meer zijn intellectuele vermogens, leeftijd en psychologische stoornissen. Hij wijst erop dat hij laaggeschoold is en traumatische ervaringen heeft meegemaakt in zijn land van herkomst en onderweg. Hij stelt dat *"Men geen psycholoog of psychiater [hoeft] te zijn om beseffen dat het reizen via het land een traumatische ervaring is."* Tevens meent hij dat verweerder niet rekening te houden met zijn profiel. Hij werkte als veiligheidsagent bij Olive Group op de militaire basis van de luchthaven van Jalalabad, waar ook zijn broer actief was. Deze werd door de taliban ontvoerd en is tot vandaag spoorloos. Hij meent dat hij in het kader van zijn functie in de negatieve aandacht is gekomen van de taliban en dat het een algemeen bekend feit is dat mensen met dergelijk profiel het risico lopen om te worden vervolgd. Verzoeker verwijst naar een pagina uit de UNHCR *Eligibility Guidelines* van 6 augustus 2013 en stelt als volgt: *"Verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met de profiel van verzoeker omdat"*.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"* juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt als volgt in onderhavig verzoekschrift:

"Verweerder stelt dat verzoeker kennis over zijn regio bijzonder summier is. Dit is een subjectieve beoordeling van verweerder."

Het feit dat verzoeker de naam van een paar dorpen niet kent mag geen reden zijn tot afwijzen van zijn asielaanvraag."

In de regio van verzoeker zijn er honderden dorpen. Men mag niet verwachten dat een asielzoeker de naam van al die dorpen kent."

Verweerder stelt dat deze dorpen in de buurt van verzoeker dorp of onderweg naar Jalalabad gelegen zijn."

Verweerder gaat vanuit dat op weg naar Jalalabad borden hangen, net zoals België, met de namen van dorpen."

Verweerder verwacht ten onrechte van verzoeker om te weten hoe de provincies gedeeld zijn."

30 jaren burgeroorlog zorgde voor een beperkte bewegingsvrijheid. De meeste Afghanen Afkomstig uit de provincies waren financieel niet in staat om naar andere delen van het land te reizen. Dit zorgde ervoor dat ze meestal niet op de hoogte zijn van administratieve verdeling van het land."

Om een voorbeeld te geven aan uw raad:

Als u aan een Afghaan uit provincie Nangarhar vraagt uit welke provincie hij afkomstig is, antwoord hij provincie Jalalabad."

Verzoeker heeft heel zijn leven in zijn dorp gewoond en verweerder laat na om rekening te houden met het feit dat verzoeker analfabeet is."

Verzoeker kan gregoriaanse kalender omdat hij in 2013 tewerkgesteld was in de militaire basis. In deze basis gebruikten mensen gregoriaanse kalender."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Waar verzoeker verwijst naar de proceduregids van UNHCR, dient erop gewezen dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Verder dient vastgesteld dat verzoeker nalaat enig medisch of psychologisch attest bij te brengen ter staving van zijn verklaring in onderhavig verzoekschrift dat hij getraumatiseerd is. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoont dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerd trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Wat betreft zijn scholingsgraad, dient erop gewezen dat zelfs van een laaggeschoolde persoon redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn voorgehouden leefomgeving. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker verder aanvoert dat er in zijn regio honderden dorpen zijn en dat men niet mag verwachten dat een asielzoeker de naam van al die dorpen kent, dient vastgesteld dat nergens uit de bestreden beslissing of het administratief dossier blijkt dat van verzoeker werd verwacht dat hij de namen van alle dorpen uit zijn beweerd regio van herkomst zou kennen. Het ontbreken van wegwijzers in Afghanistan, is op zich geen afdoende verklaring voor verzoekers gebrekkige geografische kennis van zijn beweerd regio van herkomst, zoals deze blijkt uit de uitgebreide en pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing. Dat het conflict in Afghanistan de bewegingsvrijheid van de Afghanen dermate heeft beperkt dat zij geen kennis (kunnen) hebben van de administratieve indeling van hun land, is een blote bewering, die verzoeker op geen enkele wijze staakt. Waar verzoeker stelt dat hij de gregoriaanse kalender kan gebruiken omdat hij was tewerkgesteld in de militaire basis, verliest hij uit het oog dat in de bestreden beslissing op terechte en uitgebreide wijze wordt gemotiveerd waarom geen geloof gehecht kan worden aan zijn profiel als medewerker van olive Group op de militaire basis van de luchthaven van Jalalabad.

Waar verzoeker stelt dat het feit dat hij de naam van een paar dorpen niet kent, geen reden mag zijn voor het afwijzen van zijn asielaanvraag, verliest hij uit het oog dat in de bestreden beslissing eveneens terecht wordt gemotiveerd dat verzoekers kennis van de politieke en veiligheidssituatie in zijn beweerd regio van herkomst eveneens gebrekkig is. Hierbij dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere

onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Betreffende verzoeker verwijzing naar een bladzijde uit de UNHCR *Eligibility Guidelines* van 6 augustus 2013, dient erop gewezen dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER